I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2021/2101 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2021 година

за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на информация за данъка върху доходите от страна на някои предприятия и клонове

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Прозрачността е от съществено значение за доброто функциониране на вътрешния пазар. В съобщението си от 27 октомври 2015 г., озаглавено „Работна програма на Комисията за 2016 г. Време е за промяна“, и от 16 декември 2014 г., озаглавено „Работна програма на Комисията за 2015 г. Ново начало“, Комисията определи като приоритет необходимостта да се отговори на призивите на гражданите на Съюза за осигуряване на справедливост и прозрачност, както и необходимостта Съюзът да изпълнява ролята на световен еталон. От съществено значение е усилията за постигане на по-голяма прозрачност да отчитат реципрочността между конкурентите.

(2) В своята резолюция от 26 март 2019 г. ([3]), Европейският парламент изтъкна необходимостта от амбициозно публично докладване по държави с цел да се повиши корпоративната прозрачност и обществеият контрол. Успоредно с предприетите от Съвета действия за борба с избягването на корпоративния данък върху доходите, е необходимо да се засили обществеият контрол върху корпоративните данъци върху доходите, плащани от мултинационалните предприятия, които извършват дейност в Съюза, с цел по-нататъшно насърчаване на корпоративната прозрачност и отговорност, като по този начин се допринася за благосъстоянието на нашите общества. Да се предвиди такъв контрол е необходимо и за да се насърчи обществен дебат, който в по-голяма степен да се основава на информация, по-специално за степента, в която някои мултинационални предприятия,

([1]) ОВ C 487, 28.12.2016 г., стр. 62.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 27 март 2019 г. (ОВ C 108, 26.3.2021 г., стр. 623) и позиция на Съвета на първо четене от 28 септември 2021 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 11 ноември 2021 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

([3]) ОВ C 108, 26.3.2021 г., стр. 8.

упражняващи стопанска дейност в Съюза, спазват данъчното законодателство, и въздействието, което спазването на данъчното законодателство оказва върху реалната икономика. Определянето на общи правила за прозрачност по отношение на корпоративния данък върху доходите би послужило също на общия икономически интерес чрез предвиждането на равностойни гаранции в целия Съюз за защита на инвеститорите, кредиторите и други трети страни като цяло и по този начин ще се допринесе за възстановяване на доверието на гражданите на Съюза в справедливостта на националните данъчни системи. Такъв обществен контрол може да бъде постигнат посредством декларация с информация за данъка върху доходите, независимо от мястото на установяване на крайното предприятие майка на съответната мултинационална група.

(3) Публичното докладване по държави е ефикасен и подходящ инструмент за повишаване на прозрачността по отношение на дейностите на мултинационалните предприятия и за предоставяне на възможност на обществеността да оцени въздействието на тези дейности върху реалната икономика. То подобрява и способността на акционерите да оценяват правилно поетите от предприятията рискове, води до разработването на инвестиционни стратегии въз основа на точна информация и повишава способността на отговорните за вземане на решения лица да оценяват ефикасността и въздействието на националното законодателство. Обществеият контрол следва да се упражнява, без да се вреди на инвестиционния климат в Съюза или на конкурентоспособността на предприятията от Съюза, включително на малките и средните предприятия, съгласно Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([4]).

(4) Публичното докладване по държави вероятно също оказва положително въздействие върху правата на работниците и служителите на информиране и консултиране, предвидени в Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([5]), а чрез повишаване на познанията за дейностите на предприятията — и върху качеството на диалога, който се осъществява вътре в предприятията.

(5) Вследствие на заключенията на Европейския съвет от 22 май 2013 г. в Директива 2013/34/ЕС беше въведена клауза за преглед. Тя изискваше от Комисията да разгледа, при отчитане на промените в Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и резултатите от свързани с темата европейски инициативи, възможността за въвеждане на задължение за големите предприятия в други стопански сектори да изготвят годишен доклад по държави.

(6) Съюзът вече въведе публично докладване по държави по отношение на банковия сектор посредством Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([6]), както и по отношение на добивната и дърводобивната промишленост с Директива 2013/34/ЕС.

(7) С въвеждането на публично докладване по държави с настоящата директива, Съюзът става световен лидер в насърчаването на финансовата и корпоративната прозрачност.

(8) По-голяма прозрачност във финансовото оповестяване носи предимства за всички, тъй като гражданското общество става по-ангажирано, работниците и служителите са по-добре осведомени, а инвеститорите по-малко склонни да избягват рисковете. Освен това предприятията ще се възползват от по-добрите отношения със заинтересованите страни, което ще доведе до по-голяма стабилност, наред с по-лесния достъп до финансиране, дължащ се на по-ясния рисков профил и по-добрата репутация.

(9) В своето съобщение от 25 октомври 2011 г. озаглавено „Обновена стратегия на ЕС за периода 2011—2014 г. за корпоративната социална отговорност“, Комисията определя корпоративната социална отговорност като отговорността на предприятията за тяхното въздействие върху обществото. Корпоративната социална отговорност следва да бъде в ръцете на дружествата. Държавните органи могат да играят подпомагаща роля посредством интелигентно съчетание на доброволни мерки на политиките и – при необходимост, допълващо регулиране. Предприятията могат да надхвърлят изискванията на закона и да станат социално отговорни, като отразят в още по-голяма степен социалните, екологичните, етичните, потребителските и свързаните с правата на човека съображения в своите бизнес стратегии и дейности.

([4]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

([5]) Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 29).

([6]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

(10) Обществеността следва да бъде в състояние да контролира всички дейности на дадена група от предприятия, ако групата има някои видове субекти, установени в Съюза. Ако групите извършват дейност в Съюза само чрез дъщерни предприятия или клонове, декларацията на крайното предприятие майка следва да се публикува и предоставя на разположение от тези дъщерни предприятия и клонове. В случай че тази информация или декларация не е налична, или крайното предприятие майка не е предоставило цялата необходима информация, дъщерните предприятия и клоновете следва да изготвят, публикуват и предоставят достъп до декларация с информация за данъка върху доходите, съдържаща цялата информация, с която разполагат, придобита или получена от тях, заедно с изявление, че крайното предприятие майка не е предоставило необходимата информация. От съображения за пропорционалност и ефективност обаче задължението за публикуване и предоставяне на достъп до декларацията с информация за данъка върху доходите следва да бъде ограничено до средните и до големите дъщерни предприятия, установени в Съюза, и до клоновете със сходен размер, открити в Съюза. Във връзка с това обхватът на Директива 2013/34/ЕС следва да бъде съответно разширен, така че да включи клоновете, които са открити в държава членка от предприятие, установено извън Съюза, чиято правна форма е съпоставима с видовете предприятия, изброени в приложение I към Директива 2013/34/ЕС. По отношение на клоновете, които са закрити съгласно на член 37, буква к) от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета ([7]), задълженията за деклариране, установени в настоящата директива не следва да се прилагат повече.

(11) Мултинационалните групи и, според случая, някои самостоятелни предприятия следва да направят обществено достояние декларация с информация за данъка върху доходите, когато бъде надвишен определен размер, от гледна точка на сумата на приходите, в рамките на период, обхващащ две последователни финансови години, в зависимост от консолидираните приходи на групата или приходите на самостоятелното предприятие. Съответно, това задължение не следва да се прилага, когато тези приходи вече не надвишават съответната сума в продължение на две последователни финансови години. В такива случаи за мултинационалната група или самостоятелното предприятие следва да останее да се прилага задължението да представят декларация за първата финансова година след последната финансова година, през която приходите са надвишили съответната сума. Задължението за деклариране следва да започне да се прилага отново за тази мултинационална група или това самостоятелно предприятие, когато приходите им отново надвишат съответната сума в продължение на две последователни финансови години. Предвид голямото разнообразие на рамките за финансово отчитане, с които могат да бъдат съобразени финансовите отчети, за целта на определяне на обхвата на приложение, за предприятия, които се регулират от правото на държава членка, „приходи“ следва да има същото значение като „нетен оборот“ и следва да се разбира в съответствие националната рамка за финансово отчитане на съответната държава членка. В член 43, параграф 2, буква в) от Директива 86/635/ЕИО на Съвета ([8]) и в член 66, параграф 2 от Директива 91/674/ЕИО на Съвета ([9]) се съдържат дефиниции за определянето на нетния оборот съответно на кредитна институция или на застрахователно предприятие. За другите предприятия приходите следва да се оценяват в съответствие с рамката за финансово отчитане, въз основа на която се изготвят техните финансови отчети. Въпреки това, за целите на съдържанието на декларацията с информация за данъка върху доходите, следва да се прилага различна дефиниция за приходи.

(12) С цел да се избегне двойното деклариране за банковия сектор, от установените в настоящата директива изисквания за деклариране следва да бъдат освободени крайните предприятия майки и самостоятелните предприятия, попадащи в обхвата на Директива 2013/36/ЕС, които посочват в доклада си, изготвен в съответствие с член 89 от посочената директива, всичките си дейности и, според случая, всички включени в консолидираните финансови отчети дейности на свързаните с тях предприятия, включително дейностите извън обхвата на трета част, дял I, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([10]).

([7]) Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

([8]) Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

([9]) Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7).

([10]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

(13) В декларацията с информация за данъка върху доходите следва да се съдържа, по целесъобразност, списък на всички дъщерни предприятия, по отношение на съответната финансова година, които са установени в Съюза или в данъчни юрисдикции, включени в приложение I и, ако е приложимо, в приложение II към съответната версия на заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели. За да се избегне създаването на административната тежест, крайното предприятие майка следва да може да разчита на списъка на дъщерните предприятия, които са включени в консолидираните финансови отчети на крайното предприятие майка. В декларацията с информация за данъка върху доходите следва да се съдържат също сведения за всички дейности на всички свързани предприятия от групата, консолидирани във финансовия отчет на крайното предприятие майка, или, в зависимост от обстоятелствата, за всички дейности на дадено самостоятелно предприятие. Информацията следва да бъде ограничена до данните, необходими за упражняването на ефективен обществен контрол, за да се гарантира, че оповестяването не поражда несъразмерни рискове и не поставя предприятията в неизгодно положение от гледна точка на конкурентоспособността или на погрешно тълкуване относно засегнатите предприятия. Достъп до декларацията с информация за данъка върху доходите следва да се предостави не по-късно от 12 месеца след датата на баланса. По-кратки срокове за публикуване на финансовите отчети не следва да се прилагат по отношение на декларацията с информация за данъка върху доходите. Разпоредбите, въведени с настоящата директива, не засягат разпоредбите на Директива 2013/34 ЕС относно годишните финансови отчети и консолидираните финансови отчети.

(14) С оглед да се избегне създаването на административна тежест, предприятията следва да имат право да представят информацията въз основа на указанията за подаване на отчетите, съдържащи се в раздел III, части Б и В от приложение III към Директива 2011/16/ЕС ([11]) на Съвета при изготвянето на декларацията с информация за данъка върху доходите в съответствие с настоящата директива. В декларацията с информация за данъка върху доходите следва да се посочва коя рамка за отчитане е използвана. Декларацията с информация за данъка върху доходите може да съдържа в допълнение общо описание, което дава обяснение в случай на съществени несъответствия на равнище група между размера на начислените данъци и този на платените, като се имат предвид съответните суми за предходни финансови години.

(15) Важно е да се гарантира съпоставимостта на данните. За тази цел на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да определи общ образец и електронен формат за отчитане, които да бъдат машинно четими, за представяне на декларацията с информация за данъка върху доходите съгласно настоящата директива. При определяне на този образец и тези формати за отчитане Комисията следва да отчита постигнатия напредък в областта на цифровизацията и достъпността на публикуваната от предприятията информация, особено по отношение на развитието на европейска единна точка за достъп, както е предложено в съобщение от 24 септември 2020 г. „Съюз на капиталовите пазари за хората и предприемачите - нов план за действие“. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([12]).

(16) За да се гарантира наличието на достатъчно подробна информация, която позволява на гражданите да направят по-добра преценка на приноса на мултинационалните предприятия към благосъстоянието на обществото във всяка държава членка, информацията следва да бъде разбита по държави. Освен това, информацията за операциите на мултинационалните предприятия следва да бъде представена много подробно по отношение на някои особено проблематични данъчни юрисдикции на трети държави. За всички останали операции в трети държави информацията следва да бъде представена на обобщена основа, освен ако предприятието желае да представи по-подробна информация.

(17) За определени данъчни юрисдикции следва да се представи много подробна информация. Информацията в декларацията с информация за данъка върху доходите следва винаги да бъде оповестявана поотделно за всяка юрисдикция, която е включена в приложенията към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели ([13]), и последващите им актуализирани версии, които се одобряват специално два пъти годишно, обикновено през февруари и октомври, и се публикуват в серия C на *Официален вестник на Европейския съюз*. Приложение I към тези заключения на Съвета съдържа списъка на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, а приложение II — актуалното състояние на

([11]) Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

([12]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

([13]) Вж. Заключения на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели и приложенията към тях (ОВ C 413 I, 12.10.2021 г., стр. 1).

сътрудничеството с ЕС по отношение на ангажиментите, поети от оказващите съдействие юрисдикции за прилагане на принципите на доброто управление в областта на данъчното облагане. По отношение на приложение I юрисдикциите, които следва да се имат предвид, са тези, които са били в списъка на 1 март от финансовата година, за която трябва да бъде изготвена декларация с информация за корпоративния данък. По отношение на приложение II юрисдикциите, които следва да се имат предвид, са тези, които са били посочени в това приложение на 1 март от финансовата година, за която трябва да бъде изготвена декларация с информация за данъка върху доходите и на 1 март от предходната финансова година.

(18) Незабавното оповестяване на данни, които следва да бъдат включени в декларацията с информация за данъка върху доходите, би могло в някои случаи да повлияе сериозно на търговската позиция на предприятието. Поради тази причина държавите членки следва да имат възможност да позволят на предприятията да отложат оповестяването на определени данни за ограничен брой години, при условие че ясно посочат наличието на отлагането, представят обосновано обяснение за него в декларацията и подкрепят обясненията с документи. Пропуснатата от предприятията информация следва да бъде оповестена в по-късна декларация. Информация, свързана с данъчните юрисдикции, включени в приложения I и II към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, следва никога да не бъде пропускана.

(19) С цел повишаване на прозрачността на предприятията и отговорността по отношение на инвеститори, кредитори, други трети страни и широката общественост и осигуряване на подходящо управление, членовете на административните, управителните и надзорните органи на крайното предприятие майка или на самостоятелното предприятие, което е установено в Съюза и има задължението да изготвя, публикува и предоставя на разположение декларацията с информация за данъка върху доходите, следва да носят колективна отговорност за осигуряване на спазването на задълженията за деклариране по настоящата директива. Като се има предвид, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на установените в Съюза дъщерни предприятия, които са контролирани от установено извън Съюза крайно предприятие майка, или лицето(ата), натоварени с формалностите по оповестяването за съответния клон, могат да имат ограничени сведения за съдържанието на декларацията с информация за данъка върху доходите, подготвена от крайното предприятие майка, или могат да имат ограничена възможност да получат подобна информация или подобна декларация от крайното предприятие майка, отговорността на тези членове или тези лица следва да включва гарантиране, че в рамките на тяхната осведоменост и капацитет, декларацията с информация за данъка върху доходите на крайното предприятие майка или на самостоятелното предприятие е изготвена и оповестена по начин, съответстващ на изискванията на настоящата директива, или че дъщерното дружество или клонът са изготвили, публикували и направили достъпна цялата информация, с която разполагат и която е била придобита или получена от тях, в съответствие с настоящата директива. Когато информацията или декларацията са непълни, отговорността на тези членове или тези лица следва да включва публикуване на изявление, в което се посочва, че крайното предприятие майка или самостоятелното предприятие не е предоставило на разположение необходимата информация.

(20) За да се осигури осведоменост на обществото за обхвата и спазването на задълженията за деклариране, въведени в Директива 2013/34/ЕС посредством настоящата директива, държавите членки следва да предвидят изискването задължителни одитори или одиторски дружества да заявят дали дадено предприятие е трябвало да публикува декларация с информация за данъка върху доходите и ако е трябвало да изготви такава, дали посочената декларация е била публикувана.

(21) Задълженията държавите членки да предвидят санкции и да вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното налагане съгласно Директива 2013/34/ЕС, се прилагат по отношение на нарушенията на националните разпоредби за оповестяване на информация за данъка върху доходите от някои предприятия и клонове, приети съгласно настоящата директива.

(22) С настоящата директива се цели повишаване на корпоративната прозрачност, както и на прозрачността и обществения контрол относно информацията за корпоративния данък върху доходите посредством адаптиране на съществуващата правна рамка относно задълженията, наложени на дружествата и предприятията във връзка с публикуването на декларация, за да се защитят интересите на техните членове и на третите лица по смисъла на член 50, параграф 2, буква ж) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). В съответствие с постановеното от Съда на ЕС, по-конкретно по Дело C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler* ([14]), член 50, параграф 2, буква ж) от ДФЕС се отнася до необходимостта да се защитят интересите на „третите лица“ в общ смисъл, без да се прави разграничение между тях или да се изключват някои категории лица. В този смисъл понятието „трети

([14]) Решение на Съда от 4 декември 1997 г. *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, по дело C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

лица“ е по-широко от инвеститори и кредитори и обхваща и други заинтересовани трети страни, включително конкурентите и широката общественост. Освен това, целта за постигане на свобода на установяване, която член 50, параграф 1 от ДФЕС възлага на институциите съвсем общо, не може да бъде ограничавана от разпоредбите на член 50, параграф 2 от ДФЕС. Предвид факта, че настоящата директива се отнася само до задълженията за публикуване на декларация с информация за данъка върху доходите и не се отнася до хармонизиране на данъците, член 50, параграф 1 от ДФЕС представлява подходящо правно основание.

(23) За да се гарантира пълноценното функциониране на вътрешния пазар и да се осигурят еднакви условия на конкуренция за мултинационалните предприятия от Съюза и от трети държави, Комисията следва да продължи да проучва възможностите за повишаване на справедливостта и прозрачността в областта на данъчното облагане. По-специално Комисията следва да проучи, в рамките на клаузата за преразглеждане, дали, *inter alia*, пълната подробна разбивка на данните би повишила ефективността на настоящата директива.

(24) Доколкото целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своето въздействие може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(25) Настоящата директива е отговор на изразената от заинтересованите страни загриженост относно необходимостта от справяне с нарушенията на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар, без да се застрашава конкурентоспособността на Съюза. Тя следва да не поражда ненужна административна тежест за предприятията. Като цяло, обхватът на подлежащата на разкриване информация в рамките на настоящата директива съответства на целта за увеличаване на корпоративната прозрачността и подобряване на обществения контрол. Следователно в настоящата директива се зачитат основните права и се спазват принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз.

(26) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на такива документи е обосновано.

(27) Поради това Директива 2013/34/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/34/ЕС

Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва:

(1) В член 1 се добавя следният параграф:

„1а. Мерките за координиране, предвидени в членове 48а—48д и член 51, се прилагат и към законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно клоновете, открити в държава членка от предприятие, което не се регулира от правото на държава членка, но има правна форма, съпоставима с тази на видовете предприятия, изброени в приложение I. Член 2 се прилага по отношение на тези клонове, доколкото към тях са приложими членове 48а—48д и член 51.“

2) След член 48 се добавя следната глава:

„ГЛАВА 10а

ДЕКЛАРАЦИЯ С ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДАНЪКА ВЪРХУ ДОХОДИТЕ

Член 48а

Определения във връзка с деклариране на информация за данъка върху доходите

1. За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1) „крайно предприятие майка“ означава предприятието, което изготвя консолидираните финансови отчети на най-голямото обединение от предприятия;

2) „консолидирани финансови отчети“ означават финансовите отчети, изготвени от предприятието майка на дадена група, в които активите, пасивите, собственият капитал, приходите и разходите са представени като такива на една стопанска единица;

3) „данъчна юрисдикция“ означава държава или недържавна юрисдикция, която се ползва с данъчна независимост по отношение на данъка върху доходите.

4) „самостоятелно предприятие“ означава предприятие, което не е част от група съгласно член 2, точка 11.

2. За целите на член 48б от настоящата директива:

а) за предприятия, регулирани от правото на държава членка (предприятия), които не прилагат международните счетоводни стандарти, приети въз основа на Регламент (ЕО) № 1606/2002, „приходи“ има същото значение като „нетен оборот“, или

б) за други предприятия „приходи“ има същото значение като „приходи“ съгласно определението или по смисъла на рамката за финансово отчитане, на чиято основа са изготвени финансовите отчети.

Член 48б

Предприятия и клонове, които са задължени да предоставят декларация с информация за данъка върху доходите

1. Държавите членки изискват от крайните предприятия майки, регулирани от националното им право, когато консолидираните приходи на към датата на баланса им надвишават за всяка от последните две последователни финансови години 750 000 000 EUR съгласно отразеното в техните консолидирани финансови отчети, да изготвят, публикуват и да предоставят на разположение декларация с информация за данъка върху доходите за втората от тези две последователни финансови години.

Държавите членки предвиждат задълженията за деклариране, предвидени в първа алинея да не се прилагат за крайните предприятия майки, когато към датата на баланса общите консолидирани приходи са по-малко от 750 000 000 EUR за всяка от последните две последователни финансови години съгласно отразеното в техните консолидирани финансови отчети.

Държавите членки изискват от самостоятелните предприятия, регулирани от националното им право, когато приходите към датата на баланса им надвишават за всяка от последните две последователни финансови години общо 750 000 000 EUR съгласно отразеното в техните консолидирани финансови отчети, да изготвят, публикуват и да предоставят на разположение декларация с информация за данъка върху доходите за втората от тези две последователни финансови години.

Държавите членки предвиждат задълженията за деклариране, предвидени в трета алинея да спрат да се прилагат за самостоятелните предприятия, когато към датата на баланса общите им приходи са по-малко от 750 000 000 EUR за всяка от последните две последователни финансови години съгласно отразеното в техните финансови отчети.

2. Държавите членки гарантират, че правилото, предвидено в параграф 1 не се прилага, към самостоятелни предприятия, крайни предприятия майки и свързани с тях предприятия, ако тези предприятия, включително техните клонове, са установени или имат определено място на стопанска дейност или постоянна стопанска дейност само на територията на една-единствена държава членка и на никоя друга данъчна юрисдикция.

3. Държавите членки предвиждат, че правилото, предвидено в параграф 1 от настоящия член, не се прилага към самостоятелни предприятия и крайни предприятия майки, ако тези предприятия или свързаните с тях предприятия публикуват доклад в съответствие с член 89 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) и включват в този доклад информация за всички свои дейности, и, в случай на крайни предприятия майки, на всички дейности на всички свързани предприятия, които са обхванати от консолидираните финансови отчети.

4. Държавите членки изискват от средните и големите дъщерни предприятия, посочени в член 3, параграфи 3 и 4, които се регулират от националното им право и са контролирани от крайно предприятие майка, което не се регулира от правото на държава членка, когато консолидираните приходи към датата на баланса му надвишава за всяка от последните две последователни финансови години общо 750 000 000 EUR съгласно отразеното в консолидираните му финансови отчети, да публикуват и да предоставят на разположение декларация с информация за данъка върху доходите относно крайното предприятие майка за втората от тези две последователни финансови години.

Когато тази информация или декларацията не са налични, дъщерното предприятие изисква от крайното предприятие майка да му представи цялата информация, която му е необходима, за да изпълни задълженията си съгласно първа алинея. Ако крайното предприятие майка не предостави цялата необходима информация, дъщерните предприятия изготвят, публикуват и предоставят достъп до декларация с информация за данъка върху доходите, която съдържа цялата информация, с която разполагат и която е била придобита или получена от тях, както и изявление, в което посочват, че крайното предприятие майка не е предоставило на разположение необходимата информация.

Държавите членки предвиждат задълженията за деклариране, предвидени в настоящия параграф да спрат да се прилагат за средните и големите дъщерни предприятия, когато към датата на баланса общите консолидирани приходи на крайното предприятие майка за всяка от последните две последователни финансови години са по-малко от 750 000 000 EUR съгласно отразеното в неговите консолидирани финансови отчети.

5. Държавите членки изискват от клоновете, открити на тяхна територия от предприятия, които не се регулират от правото на държава членка, да публикуват и да предоставят на разположение декларация с информация за данъка върху доходите на крайното предприятие майка или на самостоятелното предприятие, посочено в шеста алинея, буква а), за втората от последните две последователни финансови години.

Когато тази информация или декларацията не са налични, определеното(ите) лице(а) за извършване на формалностите по оповестяването, посочени в член 48д, параграф 2, изисква(т) от крайното предприятие майка, или от самостоятелното предприятие, посочено в шеста алинея, буква а) от настоящия параграф, да му(им) предостави цялата информация, необходима, за да може да изпълни(ят) задълженията си.

В случай че не цялата необходима информация бъде предоставена, клонът изготвя, публикува и предоставя достъп до декларация с информация за данъка върху доходите, която съдържа цялата информация, с която разполага и която е придобил или получил, както и изявление, в което посочва, че крайното предприятие майка или самостоятелното предприятие не е предоставило на разположение необходимата информация.

Държавите членки предвиждат задълженията за деклариране по настоящия параграф да се прилагат единствено за клонове с нетен оборот, надвишаващ прага транспониран съгласно член 3, параграф 2 за всяка от последните две последователни финансови години.

Държавите членки предвиждат задълженията за деклариране по настоящия параграф да спрат да се прилагат за клон, подлежащ на тези задължения, когато нетният му оборот падне под прага, транспониран съгласно член 3, параграф 2 за всяка от последните две последователни финансови години.

Държавите членки предвиждат правилата, предвидени в настоящия параграф да се прилагат към клоновете само когато са изпълнени следните условия:

а) предприятието, което е открило клона, представлява или свързано предприятие от група, чието крайно предприятие майка не се регулира от правото на държава членка и консолидираният приход на групата към датата на баланса надвишава за всяка от последните две последователни финансови години общо 750 000 000 EUR съгласно отразеното в консолидираните му финансови отчети, или самостоятелно предприятие, приходите на което към датата на баланса надвишава за всяка от последните две последователни финансови години общо 750 000 000 EUR съгласно отразеното във финансовите му отчети; и

б) крайното предприятие майка, посочено в буква а) от настоящата алинея, няма средно или голямо дъщерно предприятие по параграф 4.

Държавите членки предвиждат задълженията за деклариране, установени в настоящия параграф, да спрат да се прилагат за клон, когато критерият, предвиден в буква а), не е изпълнен в продължение на две последователни финансови години.

6. Държавите членки не прилагат правилата, предвидени в параграфи 4 и 5 от настоящия член, когато декларация с информация за данъка върху доходите е изготвена от крайното предприятие майка или от самостоятелно предприятие, което не се регулира от правото на държава членка, по начин, съответстващ на член 48в, и декларацията отговаря на следните критерии:

а) предоставена е безплатно на разположение на обществеността в електронен формат за отчитане, който е машинно четим:

i) на уебсайта на крайното предприятие майка, или на самостоятелното предприятие;

ii) на поне един от официалните езици на Съюза;

iii) не по-късно от 12 месеца след датата на баланса за финансовата година, за която е изготвена декларацията; и

б) посочва наименованието и седалището на единствено дъщерно предприятие или наименованието и седалището на единствен клон, регулирани от правото на държава членка, публикували декларацията в съответствие с член 48 г., параграф 1.

7. Ако дъщерните предприятия или клонове, които не са обхванати от разпоредбите на параграфи 4 и 5 от настоящия член, не преследват друга цел освен да бъдат заобиколени изискванията за деклариране, установени в настоящата глава, държавите членки изискват от такива дъщерни предприятия или клонове да публикуват и предоставят на разположение декларация с информация за данъка върху доходите.

Член 48в

Съдържание на декларацията с информация за данъка върху доходите

1. В декларацията с информация за данъка върху доходите, изискуема съгласно член 48б, се съдържат сведения за всички дейности на самостоятелното предприятие или на крайното предприятие майка, включително дейностите на всички свързани предприятия, консолидирани във финансовите отчети за съответната финансова година.

2. Информацията, посочена в параграф 1, включва следното:

а) името на крайното предприятие майка или на самостоятелното предприятие, финансовата година, за която се отнася, паричната единица използвана за представяне на декларацията и, когато е приложимо, списък на всички дъщерни предприятия, чиито данни са включени в консолидираните финансови отчети на крайното предприятие майка за съответната финансова година и които са установени в Съюза или в данъчна юрисдикция, включена в приложение I и приложение II към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели;

б) кратко описание на естеството на техните дейности;

в) броя служители, наети на работа на еквивалент на пълно работно време;

г) приходите, които се изчисляват като:

i) сумата на нетния оборот, други приходи от дейността, приходи от дялови участия, с изключение на дивиденти, получени от свързани предприятия, приходи от други инвестиции и заеми, съставляващи част от дълготрайните активи, други приходи от лихви и аналогични вземания, изброени в приложения V и VI към настоящата директива, или

ii) приходите съгласно определението на рамката за финансово отчитане, на чиято основа са изготвени финансовите отчети, с изключение на корекциите в стойността и дивидентите, получени от свързани предприятия;

д) размера на печалбата или загубата преди облагане с данък върху доходите;

е) размера на данъка върху доходите, начислен през съответната финансова година, който се изчислява като текущите разходи за данъци върху облагаемата печалба или загуба за финансовата година, признати от предприятията и клоновете в съответната данъчна юрисдикция;

ж) размера на платения данък върху доходите на касова основа, който се изчислява като платеният данък върху доходите за съответната финансова година от предприятията и клоновете в съответната данъчна юрисдикция; както и

з) размера на неразпределената печалба в края на съответната финансова година.

За целите на буква г) приходите включват сделките със свързани лица.

За целите на буква е) текущите разходи за данъци са тези, които са свързани единствено с дейността на дадено предприятие през съответната финансова година, без да включват отсрочените данъци или провизиите за неопределени данъчни задължения.

За целите на буква ж) платените данъци включват удържането на данъци, платени от други предприятия по отношение на плащания към предприятия и клонове в рамките на група.

За целите на буква з) неразпределената печалба е сумата на печалбите от минали финансови години и съответната финансова година, за разпределението на която все още не е взето решение. По отношение на клоновете, неразпределената печалба е тази на предприятието, което е открило клон.

3. Държавите членки разрешават информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, да се отчита въз основа на указанията за подаване на отчетите, предвидени в раздел III, части Б и В от приложение III към Директива 2011/16/ЕС на Съвета (**).

4. Информацията, посочена в параграфи 2 и 3 от настоящия член, се представя на общ образец и в електронен формат за отчитане, които са машинно четими. Комисията определя посредством актове за изпълнение общия образец и електронния формат за отчитане, които са машинно четими. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 50, параграф 2.

5. В декларацията с информация за данъка върху доходите, информацията, посочена в параграф 2 или 3, се представя поотделно за всяка държава членка. Когато държава членка включва няколко данъчни юрисдикции, информацията се обобщава на равнище държава членка.

В декларацията с информация за данъка върху доходите, информацията, посочена в параграф 2 или 3, се представя също поотделно за всяка данъчна юрисдикция, която на 1 март от финансовата година, за която се изготвя декларацията, е включена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, и тази информация се предоставя поотделно за всяка данъчна юрисдикция, която на 1 март от финансовата година, за която се изготвя декларацията и на 1 март на предходната финансова година, е била посочена в приложение II към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.

За останалите данъчни юрисдикции информацията, посочена в параграф 2 или 3, също се представя в декларацията с информация за данъка върху доходите на агрегирана основа.

Информацията се изисква за всяка съответна данъчна юрисдикция въз основа на установяване, наличие на определено място на стопанска дейност или на постоянна стопанска дейност, която, предвид дейностите на групата или на самостоятелното предприятие, може да бъде предмет на облагане с данък върху доходите в тази данъчна юрисдикция.

Когато дейността на няколко свързани предприятия може да бъде предмет на облагане с данък върху доходите в рамките на една и съща данъчна юрисдикция, изискваната за съответната данъчна юрисдикция информация е съвкупността от сведенията за дейността на всяко свързано предприятие и неговите клонове в тази данъчна юрисдикция.

Информация за дадена дейност не се изисква едновременно от повече от една данъчна юрисдикция.

6. Държавите членки може да разрешат един или повече конкретни елементи от информацията, която по принцип се изисква да бъде оповестена съгласно параграф 2 или 3, временно да бъдат пропуснати от декларацията, когато тяхното оповестяване би засегнало сериозно търговската позиция на предприятията, за които се отнася декларацията. Всяка пропусната информация се посочва ясно в декларацията и се представя надлежно обосновано обяснение за причините за нейното пропускане.

Държавите членки гарантират, че всяка пропусната съгласно първа алинея информация се оповестява публично в последваща декларация с информация за данъка върху доходите в срок, който не надвишава пет години от датата, на която информацията първоначално е била пропусната.

Държавите членки гарантират, че посочената в параграф 5 от настоящия член информация, свързана с данъчните юрисдикции, включени в приложения I и II към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, не може никога да бъде пропускана.

7. Декларацията с информация за данъка върху доходите може да включва, когато е приложимо на равнище група, общо описание, в което се обясняват причините за всички съществени несъответствия между сумите, оповестени по параграф 2, букви е) и ж), като при целесъобразност се вземат предвид съответните суми за предишни финансови години.

8. Паричната единица, използвана в декларацията с информация за данъка върху доходите, е паричната единица, в която са представени консолидираните финансови отчети на крайното предприятие майка или годишните финансови отчети на самостоятелното предприятие. Държавите членки не изискват тази декларация да се публикува в парична единица, различна от използваната при финансовите отчети.

Независимо от това в случая, посочен в член 48б, параграф 4, втора алинея, дъщерното предприятие използва за декларацията с информация за данъка върху доходите паричната единица, в която публикува годишните си финансови отчети.

9. Държавите членки, които не са приели еврото, могат да конвертират прага от 750 000 000 EUR в националната си парична единица. При конвертирането тези държави членки прилагат обменният курс към 21 декември 2021 г., публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*. За да се получи кръгла сума в националната парична единица, праговете могат да бъдат увеличени или намалени с не повече от 5 %.

Праговете, посочени в член 48б, параграфи 4 и 5, се конвертират в еквивалентната сума в националната парична единица на всяка съответна трета държава, като се прилага обменният курс към 21 декември 2021 г., закръглен до най-близките хиляди.

10. В декларацията с информация за данъка върху доходите се посочва дали е изготвена в съответствие с параграф 2 или 3 от настоящия член.

Член 48г

Публикуване и предоставяне на разположение

1. Декларацията с информация за данъка върху доходите и изявлението, посочено в член 48б от настоящата директива, се публикуват в срок от 12 месеца след датата на баланса за финансовата година, за която е изготвена декларацията, по реда, предвиден от всяка държава членка в съответствие с членове 14—28 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета (***), а когато е приложимо — в съответствие с член 36 от Директива (ЕС) 2017/1132.

2. Държавите членки гарантират, че декларацията с информация за данъка върху доходите и изявлението, публикувани от предприятията съгласно параграф 1 от настоящия член, се предоставят безплатно на разположение на обществеността на поне един от официалните езици на Съюза не по-късно от 12 месеца след датата на баланса за финансовата година, за която е изготвена декларацията, на уебсайта на:

а) предприятието, когато се прилага член 48б, параграф 1,

б) дъщерното предприятие или на свързано предприятие, когато се прилага член 48б, параграф 4, или

в) клона или на предприятието, открило клона, или на свързано предприятие, когато се прилага член 48б, параграф 5.

3. Държавите членки могат да освободят предприятията от прилагането на правилата, предвидени в параграф 2 от настоящия член, когато публикуваната в съответствие с параграф 1 от настоящия член декларация с информация за данъка върху доходите е предоставена на разположение едновременно на обществеността в електронен формат за отчитане, който е машинно четим, на уебсайта на регистъра, посочен в член 16 от Директива (ЕС) 2017/1132 и безплатно на всяка трета страна, установена в Съюза. Уебсайтът на предприятията и клоновете, посочени в параграф 2 от настоящия член, съдържа информация относно това освобождаване и препратка към уебсайта на съответния регистър.

4. Декларацията, посочена в член 48б, параграфи 1, 4, 5, 6 и 7, и когато е приложимо — изявлението, посочено в параграфи 4 и 5 от същия член, остават достъпни на съответния уебсайт в продължение на най-малко пет последователни години.

Член 48д

Отговорност за изготвянето, публикуването и осигуряването на достъп до декларацията с информация за данъка върху доходите

1. Държавите членки предвиждат, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на крайните предприятия майки или самостоятелните предприятия по член 48б, параграф 1, като действат в рамките на предоставените им от националното право компетенции, носят колективна отговорност да гарантират, че декларацията с информация за данъка върху доходите се изготвя, публикува и прави достъпна в съответствие с членове 48б, 48в и 48г.

2. Държавите членки предвиждат, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дъщерните предприятия, посочени в член 48б, параграф 4 от настоящата директива, както и лицето или лицата, определени да извършат формалностите по оповестяването, предвидени в член 41 от Директива (ЕС) 2017/1132 за клоновете по член 48б, параграф 5 от настоящата директива, като действат в рамките на предоставените им от националното право компетенции, носят колективна отговорност, в рамките на своята осведоменост и капацитет, за изготвянето на декларацията с информация за данъка върху доходите съобразно съответно членове 48б и 48в, както и за нейното публикуване и предоставяне на разположение съобразно член 48г.

Член 48е

Становище на задължителен одитор

Държавите членки изискват, когато финансовите отчети на предприятие, регулирано от правото на държава членка, трябва да бъдат одитирани от един или повече задължителни одитори или одиторски дружества, в одиторския доклад да се посочва дали през финансовата година, предхождаща тази, за която е изготвен одитираният финансов отчет, предприятието е било длъжно да публикува декларация с информация за данъка върху доходите съгласно член 48б и ако е било длъжно, дали декларацията е била публикувана в съответствие с член 48г.

Член 48ж

Начална дата за предоставянето на декларация с информация за данъка върху доходите

Държавите членки се уверяват, че законовите, подзаконовите и административните разпоредби, с които се транспонират членове 48а—48е, се прилагат най-късно от началната дата на първата финансова година, започваща на или след 22 юни 2024 г.

Член 48з

Клауза за преразглеждане

В срок до 22 юни 2027 г Комисията представя доклад за спазването на задълженията за деклариране по членове 48а—48е и за последиците от тези задължения и, като се вземе предвид положението на равнище ОИСР, необходимостта да се гарантира, че е налице достатъчно ниво на прозрачност и необходимостта да се опази и гарантира конкурентна среда за предприятията и частните инвестиции, Комисията прави преглед и оценка, по-специално, дали би било подходящо да се разшири приложното поле на задължението за изготвяне на декларация с информация за данъка върху доходите, посочено в член 48б, така че в него да бъдат включени големите предприятия и големите групи, както са определени съответно в член 3, параграф 4 и параграф 7, и също да се разшири съдържанието на декларацията с информация за данъка върху доходите, определено в член 48в, като се включат допълнителни елементи. В този доклад Комисията прави също оценка на въздействието на представянето на данъчна информация на агрегирана основа за данъчни юрисдикции на трети държави, както е предвидено в член 48в, параграф 5, и на временното пропускане на информация, предвидено в член 48в, параграф 6, върху ефективността на директивата.

Комисията представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно със законодателно предложение, по целесъобразност.

_____

(*) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

(**) Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

(***) Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).“

3) В член 49 се добавя следният параграф:

„3а. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. (*)

_____

(*) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 22 юни 2023 г. Те незабавно съобщават текста на тези разпоредби на Комисията.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2021 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. LOGAR